

“He volgut ser divertit, sense que l’humor deformi la realitat”

Màrius Serra publica a Planeta la novel·la *Farsa*, Premi Ramon Llull 2006.

—**La farsa és doble, la farsa del Fòrum de les Cultures, que es carniu, i la farsa de la trama?**

—Sí. La trama treballa des de la perspectiva de la farsa com a gènere literari. Pel que fa al Fòrum, és un teló de fons però que il·lustra molt el discurs del poder en la societat catalana i occidental en general.

—**El Fòrum deu ser producte d’una farsa que deu venir de més lluny i que no s’acaba aquí, suposo.**

—És així. De fet, va ser una exacerbació d’aquesta farsa en el sentit de gran distància entre el discurs públic i les vivències del poble.

—**Per assolir la farsa, no us cal carregar gaire els tinters, utilitzar a fons el gènere de la farsa. Amb la descripció innocent ja n’hi deu haver prou, no?**

—L’ús del Fòrum com a punt de partida ha estat producte d’aquesta constatació. Una mirada neutra ja hi detecta elements molt satiritzables, hiperbòlics.

—**Només calia superposar-hi una història divertida, com és la de l’armari que converteix immigrants en catalans de soca-rel.**

—En efecte. Jo a *Farsa* m’he trobat molt còmode superposant-hi la invenció, que per a mi és al clau de qualsevol novel·la, en un paisatge molt conegut. És a dir, ara i aquí.

—**Veig que és tan potent el Fòrum que no cal insistir gaire en la retòrica que s’ha generat al seu voltant. Per exemple, no us cal introduir-hi ni polítics ni funcionaris.**

—No. L’aproximació al poder la faig a través de la figura tan poc institucional del mag. I tots els personatges són apunts extrems de tipus de la societat civil.

—**No heu volgut identificar els culpables.**

—No és la funció d’aquesta novel·la fer denúncia explícita, sinó anar més enllà en la crítica. Assenyalant el pecat queden assenyalats els pecadors.

—**Us veig prudent. A més de no buscar responsables, podrieu haver tingut més mala bava.**

—Qui pensi això l’emplaço a la lectura del capítol darrer, en

RICARD GUARD

Màrius Serra parteix del Fòrum 2004 per construir una *Farsa*, novel·la premiada amb el Ramon Llull.

el qual se superposa una r dels carrers de Barcelona i i curs de cloenda del Fòrum t la màxima autoritat.

—**No heu pensat en dos bles entrebancs, pel que recepció de la novel·la: un, gent ja en va quedar tipa, r rum, i dos, que ja ens hi v vertir prou?**

—Per això el Fòrum hi té u equivalent al que va tenir nostres vides. És a dir, pes clau en les vides dels natges i en el veritable e de la novel·la és el Gran (de Barcelona.

—**Quin paper hi té el Gra no?**

—Opera com una analogia societat occidental. Toth acut per buscar-hi un guany tre que atraïem la gent del Món, a la recerca de guan nestar. Això és la veritable perquè això és fals.

—**No heu volgut amansir ma amb anècdotes potent: tuacions còmiques esboja**

ni estirar la frase per ridiculitzar el que conteu, a dif d’un Rabelais o un Sharpe. Per què?

—No m’interessava deformar la realitat humorísticamé no crear espais on els conflictes dels personatges ting visibilitat. Aquest espai és el casino, on hi ha escenes tides, però també escenes de conflictes sentimentals bé de les conflictives relacions entre Catalunya i Espa

—**Sembla que cada vegada que publiqueu un llibre treu en un armari per transformar-vos. Cada llibre vos una proposta radicalment nova.**

—Intento no caure en l’autocomplaença de la repet fórmules.

—**No hauria estat més políticament correcte un arm mestissatges, que en comptes de fer catalans, ens una barreja de moltes coses, sense oblidar mai la h tat?**

—Ben segur que hi hauria grans compradors d’aqu maris. A mi m’interessava dirigir el focus sobre la cat perquè parlo d’una realitat que, com sabem, no és l nant. De totes maneres, trobo encertada aquesta vari *Farsa* que proposeu.

Lluís E